

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت تاریخی حسینیه نواب در بافت تاریخی شهر بیرجند

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 11، شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده‌گان:

مرضیه فاریابی - کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، گروه باستان‌شناسی، دانشکده هنر، دانشگاه بیرجند، ایران

علی زارعی - استادیار، گروه باستان‌شناسی، دانشکده هنر، دانشگاه بیرجند، ایران

حسن هاشمی زرج آباد - دانشیار، گروه باستان‌شناسی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه مازندران، ایران

مفید شاطری - استادیار، گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

حسینیه نواب یکی از مهم‌ترین حسینیه‌های بافت تاریخی بیرجند به لحاظ معماری، قدامت و وسعت ساخت می‌باشد که به عنوان گونه‌ای از بنای‌های آینه‌نموده احداث شده است. با توجه به این که از سوی محققان نظری واحد به همراه شبهات در خصوص بازه زمانی احداث این بنا و نام سازنده آن مبنی بر این که این بنا متعلق به دوره صفوی و بانی آن بی‌نواب همسر امیر اسماعیل خان دوم است وجود دارد، بالین وجود نگارندگان به نتایجی غیر از آن، دست یافته‌اند. این تحقیق بر آن شد تا بار دیگر ماهیت تاریخی این بنا را که بر پایه مطالعات با رویکرد تاریخی و با روش گردآوری اطلاعات بر مبنای اسناد وقفی، کتابخانه‌ای و تحقیقات پیمایشی صورت پذیرفته است، نمایان سازد. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بازه زمانی ساخت این بنا بر مبنای باور همگان مبنی بر این که متعلق به دوره صفوی است، متعلق به دوره قاجار و بانی آن بی‌نواب، والده امیر علم خان سوم، همسر امیر اسدالله خان حسام الدوله و دختر میرزا رفیع خان است و علت شبهات در خصوص نام بانی و بازه زمانی ساخت این بنا، تعدد نام نواب در میان خاندان خزیمه و مردم و یا خواش اشتباه کتبیه سردر ورودی بنا می‌باشد که سبب به خطأ رفتن در مطالعات تاریخی این بنا شده است.

کلمات کلیدی:

حسینیه نواب، بیرجند، اسناد وقفی، سفرنامه، کتبیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030431>

